

FOR MEN X

99 Kč
prosinec 2010
časopis
jen pro muže

Ten, jehož jméno
se nesmí vyslovit

THE STIG

Černý i bílý život
anonymního
závodníka

DIVNÉ CÍRKVE

Různí jsou lidé
a jejich koníčky

PORTMANKA

Herečka
i bakalářka
z Harvardu

VÁNOCE POD PSA

Jak zní pákistánský rock, na co se
česali slavní Teddy Boys a proč neštěká
plastelínový pes Gromit?

rodinný přístav

**Jak se žije
v nízkoenergetické
dřevostavbě
na míru, která
se inspirovala
skandinávskou
architekturou
i lodními prvky.**

Po polní cestě se dostáváme až na konec vesnice, kde v sousedství lesa stojí poslední dům s přiznanou červenou dřevěnou fasádou, bílými okny a lodními prvky. Majitelé se nechali inspirovat severskou architekturou, fasádu mají z neoblovaných palubek, které tak získávají zajímavou strukturu. „Od počátku jsme chtěli dřevostavbu. Nemám příliš ráda zděné domy, připadají mi moc chladné. Myslím, že dřív u nás měli lidé vůči dřevostavbám trochu předsudky. Zvláště, když někdo, tak jako my, přiznal i dřevěnou fasádu,“ vysvětluje majitelka počáteční představu. Základní zadání pro architekta byla tedy dřevostavba s přiznáním přírodního materiálu v interiéru i v exteriéru.

Příroda uvnitř i venku

Na konci roku 2006 se majitelům podařilo koupit pozemek se starou chatičkou a vzrostlými stromy hned na kraji lesa. Pak následoval soukromý konkurz. „Oslovili jsme asi patnáct architektů, kteří se zabývají dřevostavbami, s deseti jsme se sešli a nakonec jsme z nich vybrali Tomáše Klance. Rozuměli jsme si zejména proto, že hojně využívá dřevo i v interiéru. Navíc jsme se s ním dokázali velmi dobře domluvit. Bez problémů respektoval naše připomínky. Poté, co viděl pozemek, vytvořil tři návrhy a my z nich jeden vybrali.“ Kvůli lehké svažitému pozemku je pouze část domu na základové desce, další část pak stojí

na patkách. Díky tomu může být dřevěná terasa, jež lemuje jižní fasádu od garážového stání a vchodových dveří až po ložnici, v jedné úrovni. Ač byla základním požadavkem majitelů dřevostavba, souhlasili s tím, že technické, statické a tepelně akumulční jádro uprostřed domu bude zděné. Zděná je také stěna, o níž se opírá krb v hlavní obytné místnosti. Z vnější strany je zděná část domu rozpoznatelná díky obložení mozaikou, kterou architekt přivezl speciálně pro tento dům ze svých cest z Indonésie, stejná mozaika je pak v interiéru právě kolem krbu. Krb funguje jako přídatné vytápění k tepelnému čerpadlu. Horký vzduch je z něj rozvedený do horního podlaží. V přízemí je vytápění podlahové, v patře pak funguje kapilární systém stropního a stěnového vytápění. V létě dokáže tepelné čerpadlo interiér i ochladit. Lepší klima v interiéru vytváří také tzv. extenzivní zelená střecha domu. Nemusí se zavlažovat a je v podstatě bezúdržbová. Vysázené rozchodníky na jaře vykvetou různými barvami, ale zelený povrch střechy vypadá dobře celoročně.

Otevřený prostor

„Manžel nesnáší chodby, proto je v domě nenajdete,“ vysvětluje majitelka, když vcházíme do interiéru. Do patra proto vede otevřené schodiště, které je součástí hlavní obytné místnosti. Navíc plní funkci knihovny. „Knihovnu navrhl architekt, já jsem jen doladila barvy. Původně měly být police černé, ale myslím, že je lepší, když jsou světlejší – bílé v kombinaci s přírodním dřevem. V interiéru jsme nechtěli používat žádné exotické dřeviny, protože žijeme u dubového lesa.“ Dubové dřevo je použito na podlaze, obložení dveří či na nábytku. Některé solitéry mají nakonec exotický původ. Architekt Klanc osobně v Indonésii navrhl a nechal vyrobit jídelní stůl, konferenční stůl, stojan na víno a zahradní nábytek. Půdorys hlavní obytné místnosti je do písmene L. Středová zděná část skrývá zádveř s toaletou pro hosty a technickou místnost. Do ní je přístup z kuchyňské části. Tu dodalo kuchyňské studio na základě architekta návrhu, na přání majitelů je v kuchyni vše jednoduché a funkční. Prvkem, který opticky odděluje kuchyň od jídelní části, je tmavý

Majitelé si přáli do interiéru co nejvíce přiznaného dřeva. Trámový strop a dubová podlaha procházejí celým přízemním open space. Jeho dominantou je krb obložený mozaikou dovezenou z Indonésie. Společně s tepelným čerpadlem zajišťuje vytápění domu.

Interiér si zařizovali majitelé sami podle svého vkusu, některé kusy nábytku však dodal architekt. Například konferenční stůl a jídelní stůl, které byly podle jeho návrhu vyrobeny v Indonésii. Tapiserie na zdi vedle krbu je rodinné dědictví z Francie.

Přízemní soukromá zóna naproti schodišti skrývá ložnici se šatnou a koupelnou.

policový systém a zejména rozdílná podlaha – výškou i materiálem. Jídelna, která má francouzskými okny přímý přístup na terasu, má na podlaze položenou dlažbu. O dva schody výš je kuchyň a obývací část s dubovou podlahou. Dominantou obývací části je již zmiňovaná stěna s mozaikou a krbem. Lavici a skříňku vedoucí od krbu navrhl majitel a nechal ji udělat na míru od truhláře. Na stěně vedle krbu zaujme tapiserie z Francie – rodinné dědictví. Dalším dominantním prvkem přízemního open space je přiznaný dřevěný trámový strop. Ten prochází do ložnice schované za dveřmi naproti schodům. „Nemám ráda malé panelákové ložnice, navíc se nerada dívám do bílého stropu,“ pochvaluje si majitelka místnost, kde je dost prostoru nejen na dvojlůžko, ale i na ratanovou pohovku a další nábytkové doplňky. Součástí soukromé zóny v přízemí je koupelna a šatna. Po schodech vycházíme přímo do dětské herny s klavírem, která je stejně jako celé první patro vyložena celoplošným zelenkavým kobercem. Z ní je přístup do dvojice dětských pokojíčků, ložnice pro hosty a do podkrovní, které slouží

částečně jako pracovna, částečně jako úložné prostory. Ani v patře samozřejmě nechybí velká rodinná koupelna.

Lodní okénka i vitráž

Jednotným prvkem, který prochází celým domem, jsou kulatá lodní okna – v interiérových i vstupních dveřích a také nad knihovnou na severní straně domu. Ta působí jako loď nejen díky nim a palubkovému obložení, ale také díky šikmině, která přiznává schodiště v interiéru. „Byl to od architekta dobrý nápad, oželeli jsme kvůli němu sice úložný prostor pod schodištěm, ale ozvláštnilo to siluetu domu.“ Mimo kulatých oken zaujme ještě jedna skleněná výplň. Kvůli zkosené střeše prvního podlaží bylo třeba nad velké francouzské okno v jídelně umístit trojúhelníkové okénko. Sklenářům se nezdál jeho příliš ostrý úhel, báli se, že by sklo mohlo prasknout. Majitelé se však nechtěli ochudit o dostatek slunečního světla, proto se rozhodli okno vyplnit barevnou vitráží. „Kontaktovala jsem pražskou firmu, která má s výrobou vitráží staleté zkušenosti. Jednou z jejich

zakázek byly například vitráže v Chrámu svatého Víta. Proto mě překvapilo, s jakým nadšením přijali tu naši. Byli rádi, že si někdo chce dát vitráž i do soukromého domu. Barevný návrh jsme vytvořili společně s manželem. Má připomínat větev s podzimmě zbarvenými listy.“ Okna klasického tvaru, kterých má dům samozřejmě většinu, by do budoucna měla být zastíněna okenicemi. Je však problém s dodavatelem, neboť po tomto prvku je v Česku stále malá poptávka. „Rádi bychom měli okenice posuvné, ale ještě se nám nepodařilo najít toho pravého dodavatele.“

Jeden atyp za druhým

Řemeslníci to s realizací některých prvků neměli opravdu jednoduché. Návrh je velmi atypický, málo pravých úhlů, netradiční tvary... „Sloupy podpírající terasu byly v původním v plánu rovné, ale já jsem chtěla snadnější vjezd ke garážovému stání, proto je architekt zešikmil.“ Nakonec se jdeme projít po zahradě, na níž zůstaly vzrostlé ovocné stromy. Pozemek má výměru dva tisíce metrů

čtverečních a zatím ještě není plně dořešen. Nechybí sice okrasná výsadba a zeleninové záhony, avšak majitelé se chystají doladit zahradu až v další fázi. Letos věnovali čas, peníze i energii do nového zahradního domku, který nahradil původní chatičku. Ten již nenavrhol Tomáš Klanc, přesto díky stejnému typu opláštění doplňuje architekturu domu. „Tvar domku navrhl manžel, já jsem vymyslela tuto světlou barevnost v kombinaci s červenou, která je na domě,“ ukazuje nám majitelka. Dalším pojítkem je kulaté lodní okénko v čelní fasádě. Chata má navíc stejně jako dům velké francouzské okno vedoucí na terasu před ní. Ještě není plně zařízena, ale brzy půjde o plnohodnotné bydlení na čtyřicet metrů čtverečních. Sítě tu zbyly po staré chatičce, tudíž nechybí přívod vody ani elektřina. V patře se pak našlo místo na spaní. „Původně jsme se chtěli stěhovat do domu, kde bude vše kompletně dořešené. Ale zjistili jsme, že to není možné. Některé věci je navíc praktičtější dokončovat za chodu,“ uzavírá naše průvodkyně a dodává, že se celá rodina už dávno v domě zabydlela a těší ji, že se tu „jako doma“ cítí i návštěvy.

Schodiště otevřené do prostoru plní zároveň funkci knihovny. Tu navrhl dispozičně architekt, barevně majitelka a truhlář ji vyrobil na míru.

Jednoduchá světlá kuchyňská linka s výhledem na zahradu je od jídelní části oddělena tmavým policovým systémem a zároveň rozdílnou výškou podlahy.